Hotel Hillary

Poutníci

Ami

1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,

F G Ami

máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,

G

jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný,

F G Ami G

jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

R: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,

Dmi D

zahodili lampióny a našli hospodu,

F

ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin

Dmi D

a žádostivost těla a pak radost z volovin,

Ami

a ta nám zbejvá.

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary, pak na zemi dva spacáky – náš Hotel Hillary, slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní, a cenzoři nám kázali o správným umění.

R:

- 3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech a pořád všechno slibují starý hesla na domech, ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary, já vyhážu ty černý stuhy funebrákům navzdory.
- R: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu, zahodíme lampióny a najdem hospodu, a tam svýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin a žádostivost těla a pak radost z volovin, /: a ta nám zbejvá. :/